

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ СКЛАДОВОЮ ПІДПРИЄМСТВА: ПОБУДОВА ТА СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ

©2018 ЧЕРНОІВАНОВА Г. С.

УДК 005.591.6:005.52

Черноіванова Г. С. Організаційне забезпечення управління інноваційною складовою підприємства: побудова та структурний аналіз

Метою статті є обґрунтування і розробка теоретико-методологічного підходу до побудови організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства. Однією із найважливіших складових управління інноваціями та інноваційною працею є організаційне забезпечення. Тому у статті проаналізовано елементи даної підсистеми забезпечення. Запропоновано концептуальні положення побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства на основі сучасної парадигми управління; проаналізовано підходи до сутності організаційного механізму та його складових; надане авторське трактування категорії «організаційне забезпечення». Визначено елементи організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою; обґрунтовано підхід до структурного аналізу організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства; упорядковано набір інструментів організаційної складової забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Ключові слова: структурний аналіз, структура механізму, організаційне забезпечення, механізм управління.

Бібл.: 14.

Черноіванова Ганна Степанівна – кандидат економічних наук, доцент, докторант кафедри менеджменту та бізнесу, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця (просп. Науки, 9а, Харків, 61166, Україна)

E-mail: anna1213ch@ukr.net

УДК 005.591.6:005.52

Черноіванова А. С. Организационное обеспечение управления инновационной составляющей предприятия: построение и структурный анализ

Целью статьи является обоснование и разработка теоретико-методологического подхода к построению организационного обеспечения и его структурного анализа при управлении инновационной составляющей предприятия. Одной из важнейших составляющих управления инновациями и инновационной работой является организационное обеспечение. Поэтому в статье проанализированы элементы данной подсистемы обеспечения. Предложены концептуальные положения построения организационного обеспечения в структуре механизма управления инновационной составляющей предприятия на основе современной парадигмы управления; проанализированы подходы к сущности организационного механизма и его составляющих; представлена авторская трактовка категории «организационное обеспечение». Определены элементы организационного обеспечения в структуре механизма управления инновационной составляющей; обоснован подход к структурному анализу организационного обеспечения управления инновационной составляющей предприятия; упорядочен набор инструментов организационной составляющей обеспечения управления инновационной составляющей предприятия.

Ключевые слова: структурный анализ, структура механизма, организационное обеспечение, механизм управления.

Библ.: 14.

Черноіванова Анна Степанівна – кандидат економічних наук, доцент, докторант кафедри менеджменту та бізнесу, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця (просп. Науки, 9а, Харків, 61166, Україна)

E-mail: anna1213ch@ukr.net

UDC 005.591.6:005.52

Chernoivanova H. S. The Organizational Provision of Management of the Enterprise's Innovation Component: Building and Structural Analysis

The article is aimed at substantiating and developing a theoretical-methodological approach to the building of organizational provision and its structural analysis in management of the innovation component of enterprise. One of the most important components in the management of innovations and innovation activity is an organizational provision. Therefore, the article analyzes elements of this provision subsystem. Conceptual provisions of building an organizational provision in the structure of mechanism for management of innovation component of enterprise on the basis of modern management paradigm are suggested; approaches to the essence of the organizational mechanism and its constituents are analyzed; the author's own interpretation of the category of «organizational provision» is presented. Elements of organizational provision in the structure of the mechanism for management of the innovation component are defined; approach to structural analyzing of organizational provision of management of the innovation component of enterprise is substantiated; set of instruments of the organizational component of provision of management of the innovation component of enterprise is ordered.

Keywords: structural analysis, structure of mechanism, organizational provision, management mechanism.

Bibl.: 14.

Chernoivanova Hanna S. – PhD (Economics), Associate Professor, Candidate on Doctor Degree of the Department of Management and Business, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (9a Nauky Ave., Kharkiv, 61166, Ukraine)

E-mail: anna1213ch@ukr.net

Забезпечення ефективної роботи промислових підприємств потребує формування ефективного організаційного забезпечення управління їх інноваційною складовою, що базується на використанні інструментів структурного аналізу.

Створення цілісного та гнучкого організаційного механізму управління інноваціями та інноваційною працею неможливе без глибокого дослідження та внесення нових змін в організаційну складову

управління інноваційною діяльністю промислових підприємств.

Дослідженню методології формування організаційного забезпечення управління інноваціями промислового підприємства присвячені праці таких зарубіжних та українських вчених: Ващенко О. П., Букреев А. М., Карпенко О. В., Лебедев М. О., Гринько Т. В., Шевченко В. А., Радіонова Н. Й, Припотень В. Ю., Минцберг Г. та ін. Це ще раз підтверджує

актуальність питань формування організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Гринько Т. В., Шевченко В. А. [1] ґрунтовно розглядають організаційну підсистему як складову механізму організаційно-економічного забезпечення. Радіонова Н. Й. [2] формулює мету організаційного забезпечення та виділяє його елементи. Назарчук Т. В., Косіюк О. М. [3] розглядають структурний аналіз як головний підхід до оцінки ефективності управлінської підсистеми. Припотень В. Ю. [4] виділяє складові, від яких залежить ефективність організаційної структури. У цілому, серед авторів немає єдності стосовно сутності та змісту організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства у структурі механізму управління.

Як показав аналіз робіт науковців з даної проблематики, на цей час не сформовано єдиного підходу до побудови організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства, не визначено основних особливостей його розробки, недостатньо розробленими залишаються також теоретичні та практичні питання щодо зміни сутності організаційного забезпечення та визначення його елементів в структурі механізму управління в сучасних умовах.

Тому метою статті обрано обґрунтування і розробку теоретико-методологічного підходу до побудови організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства.

Для досягнення поставленої мети дослідження визначено такі наукові завдання:

- 1) сформулювати концептуальні положення побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства на основі сучасної парадигми управління;
- 2) упорядкувати категорійний апарат предметної галузі, зокрема визначити сутність категорії «організаційне забезпечення» та визначити його елементи в структурі механізму управління;
- 3) розробити підхід до структурного аналізу організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Оскільки в економічній літературі [1–14] відсутня чіткість у визначенні змісту та елементів організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства, то було обґрунтовано та розроблено теоретико-методологічний підхід до побудови організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства, а також сформульовано такі концептуальні положення підходу.

По-перше, у процесі побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління по-

трібно брати до уваги поняття «організаційний механізм» та особливості його складових.

Проаналізуємо погляди науковців на дану проблему.

Коллектив авторів [1] робить висновки, що організаційний механізм включає «організацію структури управляючої системи (статики) і організацію процесу функціонування системи, якою управляють (динаміки)». Центральним елементом організаційного механізму є структура управління, за допомогою якої поєднуються різні сторони діяльності підприємства (технічна, економічна, виробнича, соціальна), регламентуються внутрішні виробничі зв'язки і досягається стійка система службових взаємовідносин між структурними підрозділами і працівниками апарату управління. Отже, автори вважають, що від структури управління значною мірою залежить діяльність усього механізму.

Ващенко О. П. також відокремлює організаційний механізм та вважає, що даний механізм містить [5, с. 66]:

- ★ правила, організаційно-правові нормативи і стандарти, що визначають і регулюють структуру управління, обов'язки, права та відповідність органів управління й управлінських працівників, організацію процесу їхньої діяльності;
- ★ розподіл робіт між різними виконавцями;
- ★ оснащення управлінської праці засобами оргтехніки, чисельність працівників в управлінні, матеріальне і моральне стимулювання їхньої праці.

Осташко Т. О. [6, с. 69] розглядає організаційний механізм з трьох позицій, таких як:

- ★ «комплекс організаційних форм, які забезпечують формування, розвиток і вдосконалення виробничої системи;
- ★ сукупність елементів виробничого процесу (трудові ресурси, засоби праці, інформація);
- ★ способи організації зв'язків між елементами, організаційні форми, методи, правові норми й нормативи, що забезпечують раціональне функціонування всієї виробничої системи».

Карпенко О. В., Лебедев О. М. [7] вважають, що механізми, які суб'єктивно формуються, є результатом організаційної діяльності. У зв'язку з цим необхідно розмежувати організацію структур і організацію процесів. Важливим, на їх думку, є комплекс заходів, спрямованих на формування структури організації та її вдосконалення. Загальна мета формування організаційної структури полягає в забезпеченні досягнення поставлених перед організацією завдань. У зв'язку з цим проектування організаційної структури і здійснення організаційних новачій має бути пов'язано з процесами стратегічного планування. У літературі, присвяченій питанням формування ор-

ганізаційних структур, існує дві точки зору: деякі автори пов'язують формування структури організації зі стратегічним плануванням. Інші вважають, що це специфічна функція управління, що виходить за рамки стратегічного управління. Виходячи з цього, Карпенко О. В. і Лебедев О. М. роблять висновки, що формування оргструктур підприємства має обслуговуючий характер по відношенню до цілей організації та має ґрунтуватися на стратегії підприємства, але не є стратегією саме по собі. Структура механізму не залежить не тільки від типу оргструктури, але і від стилю управління, а також від рівня організаційної культури.

Авторський колектив у роботі [8, с. 51] зазначають, що у структурну схему організаційного механізму повинні також включатися такі види механізмів: структурний механізм (структуризація усієї діяльності, структуризація підприємства та структуризація ринку), механізм корпоративного планування, механізм організації управління, інформаційний механізм та дія механізму іншого середовища. Механізм корпоративного планування, на думку авторів, містить у собі: механізми різних видів інформації (економічної, науково-технічної та маркетингової інформації), а також механізми дифузії нововведень та рефлексивної взаємодії. Механізм корпоративного планування включає такі види планування: стратегічне, тактичне та оперативне. До механізму організації управління автори включають такі види управління: стратегічне, поточне та оперативне. Точка зору авторів на перелік складових організаційного механізму та їх зміст суттєво відрізняється від існуючих. Крім вищезазначених механізмів, у структурну схему організаційного механізму автори включають такі складові: інформаційне забезпечення, нормативно-правове забезпечення, економічні критерії та методи, форми (накази, положення та інструкції) та організаційні важелі, а також підкреслюють необхідність розділяти організаційний механізм на теоретичний, нормативний та реальний.

По-друге, однією із найважливіших складових управління інноваціями та інноваційною працею підприємства є організаційне забезпечення. Оскільки в економічній літературі не має чіткості у визначенні елементів організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства, проаналізуємо елементи даної підсистеми.

Ващенко О. П. [5, с. 27] вважає, що процес формування організаційної структури складається з трьох етапів: формування загальної структурної схеми апарату управління, розроблення складу основних підрозділів і зв'язків між ними, регламентації структурної системи. На погляд автора, організаційна структура будь-якої системи пов'язана з досягненням її глобальної мети і є конструкцією організації, на основі якої здійснюється управління. Ця конструкція охоплює два аспекти: канали влади та комунікації між

різними адміністративними службами та працівниками; інформацію, як передається цими каналами. Процес формування організаційної структури містить у собі [5, с. 37]: «формулювання цілей і завдань, визначення складу і місця підрозділів, їх ресурсне забезпечення (зокрема, кількість працівників), розроблення регламентних процедур, документів, положень, які закріплюють і регулюють форми, методи, процеси, що змінюються в організаційній системі управління».

Також Ващенко О. П. визначає організаційну структуру «як систему взаємозв'язків та підпорядкованість організаційних одиниць (підрозділів) апарату управління, які виконують різні функції управління організацією (підприємствами)» [5, с. 29]. Автор також підкреслює, що системний підхід надає важливе значення обґрунтованому визначенню функцій управління і нормативів чисельності як частини загального процесу формування організаційно-управлінської структури, орієнтує дослідників та розробників на більш загальні принципи проектування організацій. Передусім він передбачає похідне визначення системи цілей організації, які зумовлюють структуру завдань і зміст функцій апарату управління.

Радіонова Н. Й. [2], також як і Карпенко О. В., Лебедев О. М. [7], відокремлює мету організаційного забезпечення, трактуючи її «як формування організаційної структури, яка має відповідати цілям розвитку підприємства» [2]. Радіонова Н. Й. зазначає, що організаційне забезпечення «залежить від організаційної взаємодії підрозділів, пов'язаних з інноваційною діяльністю, та організаційних елементів усіх рівнів управління підприємством» [Там само]. Частиною організаційного забезпечення, на думку автора, є забезпечення взаємодії підрозділів, які функціонально пов'язані з інноваційною діяльністю. «Ця взаємодія повинна здійснюватися на основі формально встановлених (регламентованих) і неформальних організаційних зв'язків між елементами організаційної системи підприємств» [Там само]. Автор також приділяє увагу базовим організаційним принципам, на яких повинно ґрунтуватися організаційне забезпечення управління розвитком інновацій, до яких включає принцип делегування повноважень, принцип організаційної цілісності та принцип функціональної регламентації.

До елементів організаційного забезпечення управління розвитку інновацій Радіонова Н. Й. відносить: мету організаційного забезпечення; формування оргструктури забезпечення; принципи організаційного забезпечення; моделі організаційного забезпечення (мотиваційна, факторна, функціональна, структурна).

У роботі [9] організаційне забезпечення трактується як «сукупність засобів та методів організації виробництва та управління ними» та підкреслюється, що метою організаційного забезпечення є вибір і постановка задач управління, аналіз системи управління

та шляхів її вдосконалення, розробка рішень щодо організації взаємодій і персоналу, впровадження завдань управління. Також у роботі зазначається, що організаційний аспект управління не обмежується питаннями формування організаційних структур. Практична діяльність – це сукупність процесів виробничого і невиробничого характеру. Управління процесами, своєю чергою, неможливо без організації самих процесів. Організаційне забезпечення є однією з найважливіших підсистем, від якої залежить успішна реалізація цілей і функції системи. У роботі [9] пропонується такі групи компонентів організаційного забезпечення: 1) методичні матеріали, які регламентують процес створення і функціонування системи; 2) сукупність засобів, необхідних для функціонування; 3) технічна документація, що отримується в процесі обстеження, проектування та впровадження системи (техніко-економічного обґрунтування, технічного завдання).

Авторський колектив [1] вважає, що організаційна підсистема містить у собі [1, с. 81]: «процеси, пов'язані з організацією виробництва, праці та менеджменту, і є сукупністю організаційних форм, методів і засобів підготовки, ухвалення та втілення в життя управлінських рішень, спрямованих на вдосконалення виробничих процесів та підвищення їх ефективності».

Функціонування організаційної підсистеми, на думку авторів, передбачає:

- ✦ розроблення організаційної стратегії підприємства;
- ✦ визначення типу виробництва, оптимальної спеціалізації підприємства, його організаційної структури;
- ✦ вибір пріоритетних напрямів розвитку, виробничої програми;
- ✦ модифікацію моделі управління інформаційними, інтелектуальними, трудовими, матеріальними, фінансовими ресурсами;
- ✦ удосконалення організації руху матеріально-технічних, фінансових та інформаційних ресурсів;
- ✦ розроблення бізнес-плану і просування продукції з передбаченням зміни конкуренції та кон'юнктури ринку [1, с. 176].

Іванов С. В. [10] також приділяє увагу організаційному забезпеченню у формуванні організаційно-економічного механізму управління підприємством. Автор підкреслює необхідність створення нових і вдосконалення діючих організаційних структур, а також гнучкість організаційних форм, що означає їх сприятливість до інновацій та змін у середовищі.

По-третє, аналіз існуючих підходів до визначення сутності категорії «організаційне забезпечення» дозволив зробити висновок про необхідність уточнення її тлумачення. На основі проведеного нами аналізу пропонується таке визначення даної дефіні-

ції: організаційне забезпечення – сукупність елементів механізму управління інноваційною складовою підприємства, яка функціонує як єдине ціле та передбачає формування та вдосконалення організаційних структур, спрямованих на підтримку сприятливості до впровадження інновацій, а також регламенти, положення та інструкції, що стосуються управління інноваціями та інноваційною працею.

По-четверте, у зв'язку з тим, що автори не приділяють належної уваги структурному аналізу при побудові організаційного забезпечення, виникає необхідність обґрунтування підходу до структурного аналізу забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Розглянемо погляди науковців на дану проблему.

У роботі [11] розглядається структура системи як «часткове впорядкування елементів системи і відносин між ними за будь-якою ознакою та підкреслюється, що структура неможлива поза системою, оскільки система повинна бути завжди структурованою. Отже, згідно з цим підходом, підприємство містить такі структурні підсистеми: організаційна, виробнича, функціональна та інформаційна, причому між усіма підсистемами існують певні взаємозв'язки.

У роботі [11] також підкреслюється, що структурний аналіз є різновидом системного аналізу. На погляд авторів, в основі структурного аналізу лежить виявлення структури як відносної стійкої сукупності відносин. Основним поняттям структурного аналізу є структурний елемент, який виконує одну із функцій, пов'язаних з модельованим предметом і процесом. Також структурний аналіз включає дослідження всієї системи за допомогою графічного уявлення у вигляді моделі. Категорію «структурний аналіз» вони трактують як «сукупність моделювання складних систем». При моделюванні систем для цілей структурного аналізу застосовуються моделі, які відображають: функції, процеси і дані, необхідні для виконання зазначених функцій; самі оргструктури, які виконують ці функції, а також матеріальні й інформаційні потоки, що виникають у ході виконання функцій.

Проведення структурного аналізу, як зазначено у роботі [11], включає такі етапи: «побудова ієрархії цілей оптимізації діяльності» підприємства; вибір методології та відповідних моделей аналізу; аналіз діяльності підприємства; «розробка моделей у відповідності до ієрархії цілей» та їх оптимізація; реорганізація діяльності підприємства. На першому етапі формуються цілі, які необхідно досягти у процесі структурного аналізу. У зв'язку з тим, що цілей, як правило, декілька, виникає необхідність їх ранжування, побудови їх ієрархії. Після визначення необхідних цілей здійснюють вибір відповідних методів для проведення структурного аналізу. Другий етап передбачає вибір методології структурного аналізу та вико-

ристовуваних. Після формування цілей структурного аналізу та вибору відповідних інструментів його проведення аналізується функціонування підприємства, що передбачає збір всього комплексу необхідних для цього даних.

Ожерельева Т. А., також як і інші автори вважає, що структурний аналіз засновано на моделюванні, метою якого є «виявлення якісно однорідних або неоднорідних частин, які і утворюють у сукупності структуру» [12].

Назарчук Т. В. і Косіюк О. М. вважають, що функціональний і структурний аналіз є основними підходами дослідження управлінської підсистеми. Функціональний аналіз передбачає «вивчення динаміки системи, визначення її входів, процесів (функцій) та виходів «головних цілей системи»» [3, с. 22]. До структурного аналізу автори відносять аналіз «об'єктів системи, взаємовідносин між ними, їх змісту та процедур реалізації взаємовідносин».

У роботі [13] підкреслюється, що структурний аналіз проводиться з метою дослідження статистичних характеристик системи за допомогою виділення в системі всіх підсистем і елементів та визначення зв'язків між ними.

Зміст структурного аналізу в роботі розуміється як «визначення статистичних характеристик системи шляхом виділення в ній, підсистем і елементів різного рівня і зв'язків між ними». «Об'єктами дослідження структурного аналізу є різноманітні варіанти, що формуються в процесі декомпозиції системи структур, що дозволяють всебічно оцінити властивості системи» [13].

Структурний аналіз має свої особливості та включає вирішення таких завдань:

- 1) визначення типу організаційної структури;
- 2) оцінка і визначення раціонального числа рівнів управління;
- 3) визначення граничного числа виконавців, підпорядкованих органам управління та окремим керівникам;
- 4) установлення раціональної чисельності системи при вказаній кількості безпосередніх виконавців;
- 5) оцінка і визначення місць розміщення органів управління для забезпечення необхідної стійкості й оперативності управління;
- 6) структурний аналіз ґрунтується на загальних принципах.

Припотень В. Ю. [4] вважає, що ефективність організаційної структури залежить від чотирьох складових: 1) моделі організаційної структури, яка визначає кількість, склад, розмір підрозділів, їх підпорядкованість; 2) інформаційна складова, яка визначає систему взаємодії зв'язків між організаційними елементами, засоби передачі інформації, засоби координації; 3) соціальна складова, від якої залежить вмотивованість виконавців, рівень організаційної

моралі та задоволення працею; 4) умови зовнішнього середовища.

Дані складові повинні бути, як підкреслює Припотень В. Ю., взаємопов'язані, зміна в одній зі складових потребує також змін в інших. На погляд автора, для формування ефективної організаційної структури необхідна розробка організаційно-економічного механізму, що забезпечував би погодженість управління організаційної моделлю з підсистемами підприємства.

ВИСНОВКИ

Запропоновані концептуальні положення побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства на основі сучасної парадигми управління містять такі наукові результати: 1) подано авторське трактування категорії «організаційне забезпечення» та визначено його елементи в структурі механізму управління інноваційною складовою; 2) обґрунтовано підхід до структурного аналізу організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства; 3) упорядковано набір інструментів організаційної складової забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Напрямок подальшого дослідження може бути обрано побудову системи моніторингу інноваційної праці на підприємстві. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Сучасні технології управління розвитком України: механізми, реалії, перспективи : кол. моногр. / заг. ред. Т. В. Гринько. Дніпропетровськ : Біла К. О., 2016. 504 с.
2. Радіонова Н. Й. Організаційно-економічне забезпечення управління інноваційним розвитком машинобудівного підприємства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Луганськ, 2010. 20 с.
3. Назарчук Т. В., Косіюк О. М. Менеджмент організацій : навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2016. 560 с.
4. Припотень В. Ю. Механизмы формирования организационной структуры промышленного предприятия : монография. Северодонецк : Изд-во «Ноулидж» (Северодонецкое отделение), 2016. 168 с.
5. Ващенко О. П. Теорія та практика побудови організаційних систем управління : навч. посіб. Київ : ДУТ, 2017. 112 с.
6. Осташко Т. О. Ринкова трансформація аграрного сектора. Київ : Фенікс, 2004. 280 с.
7. Карпенко О. В., Лебедев А. Н. Экономический механизм управления коммерческой деятельностью организаций : монография. Полтава : ПУЭТ, 2014. 181 с.
8. Управление организационно-хозяйственным механизмом устойчивого развития предприятий в контексте глобализации : монография / А. М. Букреев, В. Н. Гончаров, А. Е. Пожидаев и др. Луганск : Изд-во «Ноулидж», 2012. 280 с.
9. Обеспечивающие подсистемы информационных систем. URL: https://studme.org/120908108786/informatika/obespechivayuschie_podsistemy_informatsionnyh_sistem

10. Іванов С. В. Організаційно-економічний механізм управління підприємством, орієнтованим на фінансовий результат і ліквідність : автореф. дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.04. Запоріжжя, 2012. 34 с.

11. Структурный анализ организаций. Методология и этапы структурного анализа. URL: <https://iiba.ru/struktornyj-analiz-organizacii-metodologiya-i-ehrapy-strukturnogo-analiza/>

12. Ожерельева Т. А. Структурный анализ систем управления. Государственный Советник. 2015. № 1. С. 41–44. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/struktornyj-analiz-sistem-upravleniya>

13. Структурный анализ систем управления. URL: https://life-prog.ru/1_28211_struktornyj-analiz-sistem-upravleniya.html

14. Mintzberg H. The Structuring in Organizations. NJ : Pearson, 1979. 536 p.

REFERENCES

Bukreyev, A. M. et al. *Upravleniye organizatsionno-khozyaystvennym mekhanizmom ustoychivogo razvitiya predpriyatiy v kontekste globalizatsii* [Management of the organizational and economic mechanism for the sustainable development of enterprises in the context of globalization]. Lugansk: Izd-vo «Noulidzh», 2012.

Ivanov, S. V. "Orhanizatsiino-ekonomichniy mekhanizm upravlinnia pidpriemstvov, oriientovanyy na finansovyiy rezultat i likvidnist" [Organizational and economic mechanism of enterprise management focused on financial results and liquidity]: *avtoref. dys. ... d-ra ekon. nauk : 08.00.04*, 2012.

Karpenko, O. V., and Lebedev, A. N. *Ekonomicheskyy mekhanizm upravleniya kommercheskoy deyatelnostyu organizatsiy* [The economic mechanism of business management organizations]. Poltava: PUET, 2014.

Mintzberg, H. *The Structuring in Organizations*. NJ: Pearson, 1979.

Nazarchuk, T. V., and Kosiuk, O. M. *Menedzhment orhanizatsii* [Management of Organizations]. Kyiv: Tsentri navchalnoi literatury, 2016.

"Obespechivayushchiye podsystemy informatsionnykh sistem" [Providing information system subsystems]. https://studme.org/120908108786/informatika/obespechivayushchiye_podsystemy_informatsionnykh_sistem

Ostashko, T. O. *Rynkova transformatsiia ahrarnoho sektora* [Market transformation of the agrarian sector]. Kyiv: Feniks, 2004.

Ozhereleva, T. A. "Struktornyj analiz sistem upravleniya" [Structural analysis of control systems]. Gosudarstvennyy Sovetnik. 2015. <https://cyberleninka.ru/article/v/struktornyj-analiz-sistem-upravleniya>

Priputen, V. Yu. *Mekhanizmy formirovaniya organizatsionnoy struktury promyshlennogo predpriyatiya* [Mechanisms of formation of the organizational structure of an industrial enterprise]. Severodonetsk: Izd-vo «Noulidzh», 2016.

Radionova, N. I. "Orhanizatsiino-ekonomichne zabezpechennia upravlinnia innovatsiynym rozvytkom mashynobudivnoho pidpriemstva" [Organizational and economic provision of management of innovative development of machine-building enterprise]: *avtoref. dys. ... kand. ekon. nauk : 08.00.04*, 2010.

"Struktornyj analiz organizatsiy. Metodologiya i etapy strukturnogo analiza" [Structural analysis of organizations. Methodology and stages of structural analysis]. <https://iiba.ru/struktornyj-analiz-organizacii-metodologiya-i-ehrapy-strukturnogo-analiza/>

"Struktornyj analiz sistem upravleniya" [Structural analysis of control systems]. https://life-prog.ru/1_28211_struktornyj-analiz-sistem-upravleniya.html

Suchasni tekhnologii upravlinnia rozvytkom Ukrainy: mekhanizmy, realii, perspektyvy [Modern Technologies for the Development of Ukraine: Mechanisms, Realities, Prospects]. Dnipropetrovsk: Bila K. O., 2016.

Vashchenko, O. P. *Teoriia ta praktyka pobudovy orhanizatsiinykh sistem upravlinnia* [Theory and practice of constructing organizational management systems]. Kyiv: DUT, 2017.